

קדוש ברוך הוא אומר, אליו קורא משער, כל
קרא משער. קול שמעתי
בגלוות שער, אוטם שדוחקים
ביניהם, אוטם ששוכבים
בעפר. ומה הם אומרים? שמר
מה מללה שמר מה מליל. הם
תובעים אותו על הגבירה, מה

עשיתי מהגבירה שלי.
או הקדוש ברוך הוא מבניש
את הפמליה שלו ואומר: ראו
بني אהובי, שהם דוחקים
בגלוות ועוזבים את הצער
שליהם ומבקשים מפני על
הגבירה, ואומרים: שמר -
אתה שנקרה שומר, אםפה
הشمירה של ביתך? מה
הشمירה של ביתך? מה
פלילה - מה עשית מלילה, מה
שמעת אותה?! מה מליל?
שהרי לפעמים נקרת לילה
ולפעמים נקרת ליל. זהו
שבתו (שםות י) ליל שמים
הוא, וכותוב הוא הלילה הלילה.
או הקדוש ברוך הוא משביב
לهم: הרי שמירתי נמצאת,
שהרי אני תמיד לקבל אורה
ולחמא עמה. זהו שבות
אמר שמר, אותו שומר אתה
הபית, אתה בקר וגמ לילה,
שהרי בהתקלה הסתלק
למעלה למעלה, והעלה אתה
אותו (יקום) בקר שמן אצלו
פמיד. עכשו אתה בקר, והרי
הוא מנוף להתרבר עם הלילה.
וגם לילה, הרי היא זמנה, אבל
בגלוותם מתעכבים.

ואם אתם רוצים את זה, על
מה אתם מתעכבים? שב.
שובו בתשובה. אז אתה, באו
אלוי, ונחיה כלנו במדור אחר,
וכלנו נשוב למוקומו. זהו
שבתו, (דברים ל) רשב ה' אללהיך
את שבותך, והשיב לא נאמר, אלא רשב.
אחד לקדוש ברוך הוא. זהו שבותך רשב
ווקבץ מכל העמים.

קדוש בריך הוא אמר, אליו קורא משער, כל
שמענא בגולותא דשער, איןון דדחקי
בינייהו, איןון דשכבי לעפרא. ומאי אמרי.
שומר מה מלילה שומר מה מליל איןון פבען
לי על מטרוניתא, מה עבדיתמן מטרוניתא דילוי.
כדין קדוש בריך הוא בניש לפמליה דיליה,
ואמר, חמו בני רחימי, איןון דחיקין
בגולותא, ושבקין צערא דלהון, ותבעין לי על
מטרוניתא. ואמרי, שומר: אתה דאקרי שומר,
אן הוא שמירה דילך אין הוא שמירה דביתך.
מה מלילה: מה עבדת מלילה, כי נטרת לה.
מה מליל. דהא לזמןין אתקרי לילה, ולזמןין
אתקרי ליל, חדא הוא דכתיב, (שמות יב) ליל
שמורים הוא. ובתב הוא הלילה בזיה.

כדין קדוש בריך הוא אתיב לון, הוא שמירה
ידי אשכח, דהא אנא זמין לקבלה,
ולאשכח באחדה, חדא הוא דכתיב אמר
שומר, ההוא דנטיר ביתא, אתה בקר וגם לילה.
דהא בקדמיתא אסתלק לעילא לעילא, וסליק
להו (ס"א אחר) בקר דאונדמן ביה תדריא. בשטא
אתא בקר. הוא זמין לאתחברא בלילה. וגם
לילה, הוא זמין היא. אבל בגיניכzon אתעכבי,
זאי אתון בעאון דא, על מה אתון מתעכבי,
שובו. שובי בתשובה. כדין אתה, ושבת יי'
לגבאי, ונחוי כלא במדורא חדא, וכלה גותוב
לאחרנו. חדא הוא דכתיב, (דברים ל) רשב יי'
אללהיך את שבותך, והשיב לא נאמר, (דף כ"ב ע"ב)
אלא רשב. תרין רשב רשבفتح הכא. אלא, חד
לכnest ישראל. וחד לקודש בריך הוא. חדא
הוא דכתיב רשב יי' אללהיך את שבותך רשב
ווקבץ מכל העמים.

את שבותך, והשיב לא נאמר, אלא רשב.
פעמים ושב בתובך. רשב ושב בתובך
ולכnest ישראל. זהו שבותך ושב ה' אללהיך את שבותך,
ושב ווקבץ מכל העמים.